

ת"פ 15081/10/11 - מדינת ישראל נגד שירן מלכה, שי נתן דוד בלובל

בית משפט השלום באילת

05 דצמבר 2016

ת"פ 15081-10-11 מדינת ישראל נ' מלכה ואח'

בפני כב' השופטת ש. שטרית

מדינת ישראל

מאשימה:

נגד

1. שירן מלכה

נאשמים:

2. שי נתן דוד בלובל

החלטה

1. עניינה של החלטה זו במחלוקת בין המאשימה לב"כ הנאשמים בנוגע להגשת מסמכים רפואיים בדבר מצבם הרפואי של המתלוננים, נפגעי העבירה, כראיות לעונש מטעם המאשימה.
 2. ב"כ המאשימה טען כי על פי בקשתה העבירו עורכי הדין המייצגים עניינם של קורבנות העבירה בהליך האזרחי, מסמכים רפואיים אודות מצבם ושאותם היא מבקשת להגיש כראיות לעונש ובמצורף לתעודות רפואיות. לטענתו מדובר בפציעות בדרגות שונות, המחייבות חשיפת בית המשפט קודם גזירת עונשם של הנאשמים, וסמך טענתו על סעיף 11 לחוק נפגעי עבירה וסעיף 11(ג) המורה כי הצהרת נפגע עבירה תובא בפני בית המשפט בעת הדיון שלפני גזר הדין, וכן הפנה לסעיף 18 לאותו חוק, ולסעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין. הוסיף וטען כי אין במסמכים הרפואיים הנ"ל כדי להרחיב את היריעה, אלא כדי להבהיר בנוגע למצבם הרפואי של המתלוננים החל ממועד התאונה והנתונים הרפואיים שלהם היום וכהמשך ישיר לנזקי התאונה.
 3. ב"כ הנאשמים מתנגדים להגשת מסמכים רפואיים למעט התעודות הרפואיות. לטענתם, בשלב זה של המשפט אין אפשרות חוקית לאפשר הגשת המסמכים רפואיים כבקשת המאשימה, שכן מדובר במסמכים רפואיים שלא נכללו בחומר החקירה, וכעת, בשלב הטיעונים לעונש, מבקשת המאשימה להסית את הזרקור מהתנהגות הנאשמים, לתוצאה עצמה ולנזקיה, וייתכן והמסמכים הללו אם יתקבלו, יצביעו על עבירה אחרת שניתן היה להוכיח אותה. בתמיכה לטעוניהם הפנו לסעיף 40 לחוק העונשין שנטען קובע כי ראיות להוכחת נסיבות שקשורות בביצוע העבירה יש להביא בשלב בירור האשמה וקודם להכרעת הדין.
- עוד נימקו התנגדותם בטענה כי המאשימה מבקשת לפתוח חזית אחרת ורחבה בנוגע לפציעות קורבנות העבירה, כאלה שלא נטענו בכתב האישום ובדרך של הצגת מסמכים רפואיים, בניגוד לכלל הקבוע בסעיף 40 ובהינתן כי חלק גדול מהמסמכים נערכו עוד בטרם הגשת כתב האישום באוקטובר 2011. לדידם של הסנגורים, לא יכולה להישמע מטעם המאשימה, הטענה שלא הייתה בידה האפשרות להביא את המסמכים הללו עד עתה. בנוסף טענו, כי חוק זכויות נפגעי עבירה מדבר על הצהרת נפגע עבירה ולא על חוות דעת רופאים וכי סעיף 187 לחסד"פ לא חל על מקרה דנן.
- טענה נוספת אותה העלו הסנגורים נוגעת לתביעת נזיקין בסכומים גבוהים מאוד, המתנהלת בבית המשפט המחוזי מחוז מרכז, נגד הנאשמים וחברות ביטוח, והשאלה המשפטית המרכזית העומדת להכרעה בפני בית המשפט המחוזי, הינה הקשר הסיבתי, שיעור הנזק וגובה הפיצוי. לדידם, קיומה של מחלוקת בין מומחים לא צריך ותבוא בפני בית משפט הדין בהליך הפלילי שכן זה לא אמור ואין לו סמכות להחליט בשאלת הנזק שנגרם לקורבנות העבירה, וכל דיון בשאלת הנזק במסגרת ההליך הפלילי תביא לסטייה מחוק העונשין למטריה האזרחית-נזיקית, שעה שיש שם מותב אחר שזו השאלה שרובצת לפתחו.

עמוד 1

4. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים מצאתי להעטר לבקשת המאשימה ולהתיר הגשת מסמכים רפואיים ביחס למצבם הרפואי של הנפגעים מאז התרחשות התאונה ועד נכון להיום, תוך שמירת זכותם של הנאשמים לטעון באופן חופשי כלפי כל מסמך אשר יוגש ובהתאם להוראות הדין בעניין זה.

לציון, כי תיקון 113 לא ביטל את הוראות סעיף 187 לחסד"פ בכל הנוגע להבאת ראיות לעונש, ובהקשר זה אין בידי לקבל טענת ב"כ נאשם 1 לפיה סעיף זה לא חל במקרה דנן, טענה אשר בין היתר לא נומקה מספיק.

סעיף י (ב)(2) לחוק העונשין מתיר לבית המשפט לאפשר למי מהצדדים להביא ראיות בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטעונים לעונש אם שוכנע כי לא הייתה אפשרות לטעון לגביהם בשלב ברור האשמה או אם הדבר דרוש למנוע עיוות דין.

בענייננו מדובר בכתב אישום שהוגש בשנת 2011 שם נטענה עובדת פציעתם של המתלוננים באופן קשה ונתונים עדכניים ביחס למצבם הרפואי של נפגעי העבירה נכון להיום, מטבע הדברים, לא היו בידי המאשימה אז ואף לא במהלך שמיעת הראיות. כך או אחרת, בנסיבות המקרה ללפניי, סבורתני, כי כפי שמניעת אפשרות מההגנה להביא ראיה ביחס להטבה משמעותית או החלמה מלאה של נפגעי העבירה הייתה בגדר עיוות דין ופגיעה בזכויות הנאשמים, כך מניעת אפשרות מהתביעה להביא נתונים עדכניים בדבר מצבם הרפואי של נפגעי העבירה, נכון לזמן הזה, תהא בבחינת עיוות דין ובמובהק. כאמור בפתח הדברים, ועל מנת למנוע עיוות דין, רשאית המאשימה להגיש מסמכים רפואיים ותעודות רפואיות ביחס למצבם הרפואי של קורבנות העבירה.

שימת לב ב"כ הצדדים כי מועד הדיון לטעונים לעונש הוקדם ויתקיים ביום 15.12.2016 בשעה 11:00 וכי עליהם להיערך בהתאם.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ז, 05 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.